

Mormonkyrkans Ideologiska Grundval

Föredrag den 24 september c:a 13:10, 1h

av **Leif Erlingsson**, datakonsult, egen företagare i databranschen och i 15 år engagerad Sista Dagens Helig, som för drygt ett år sedan förlorade känslan av verklighetskontakt i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och därför lämnade den tillsammans med sin familj.

Om mormonkyrkans ideologiska utveckling från frihetliga grundideal till totalitarism: uppkomst, tidig historia, månggiftets uppkomst, kolonisation av den amerikanska västern, isolationism, konfrontation med USA, dvs makten, uppsplittring, förnekelse, dyrkan av makt, auktoriteter och ledarkult.

Ett flertal faktauppgifter i detta föredrag är inte allmänt bekanta för de flesta mormoner, eller så är uppgifterna av dem kända som missförstånd och osanningar. Ändå är uppgifterna historiskt korrekta. För att få en uppfattning om hur mormonerna själva helst ser på sig själva så rekommenderar jag att man som jämförelse tar del av deras eget material. T ex finns det en liten folder "*Fakta om kyrkan i Sverige*", 8 sidor, som är utgiven av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga själva. Den och andra material kan med fördel laddas hem från mormonkyrkans officiella webbplatser, såsom <http://lds.org/> och <http://jesukristikyrka.se/> . En direktlänk till ett lämpligt subjektivt informationsmaterial om hur mormoner helst ser på sig själva är http://jesukristikyrka.se/media/fakta_om_kyrkan.pdf . Jämför det materialet med min egen motsvarande folder där jag försöker vara mer objektiv, på webbadress http://mormon.lege.net/fakta_om_kyrkan.pdf . Från det senare dokumentet är stora delar av detta föredrag taget.

Även om det som följer alltså rent objektivt sett är sant, så är det inte subjektivt sant för det flertal mormoner som inte är medvetna om dessa förhållanden. Därför kan flertalet mormoner heller inte lastas för de mindre smickrande sidorna av den religion de alltså har satt upp på en piedestal. Det bästa sättet att komma nära den subjektiva sanningen är givetvis att söka på Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas officiella webbsidor, etc. Denna folder ska däremot försöka vara mer objektiv, så gott detta nu låter sig göras av en före detta medlem av mormonkyrkan.

Huvudpunkter (för överblick, listan läses inte upp under själva föredraget)

- Uppkomst – Palmyra/brytningstid folketro/magisk världsbild respektive upplysningsidéer representerade t ex av Palmyra Reflector.
- Tidig historia – Joseph Smith upptäckte hur stor makt han hade över andra. Maktmissbruk, sex, o s v.
- Polygamins uppkomst.

- Bortdrivna / kolonisation av västern.
- Isolation.
- Konfrontation med USA/makten.
- Uppsplittning i med makten medlöpare stor kyrka och rebelliska utbrytargrupper trogna den polygama teologin som Joseph Smith ursprungligen skapade för att dölja sina snedsteg.
- Förnekelse. Dyrkan av makt. Dyrkan av Auktoriteter. Ledarkult.
- Dagens amerikanska mormoner är nästan allihopa höger-kristna, och stöder "sin president", President George W. Bush.

Uppkomst – Palmyra/brytningstid folketro/magisk världsbild respektive upplysningssidéer representerade t ex av Palmyra Reflector.

Mormonismen föddes ur puritanismen – men gick sin egen väg. De fromma pilgrimerna som kom till Nordamerika med båten Mayflower 1620 flydde undan religiöst förtryck för att söka en ny tillvaro för sig och sina familjer. I Guds namn utrotade landets första vita kolonistörer de indianer som förut ockuperade landet. Man drog sig inte ens för att bränna dem i eld, och tacka Gud efteråt. Detta skiljer sig inte från resten av kolonialismens folkmord på kanske 100 miljoner människor eller mer.

När Joseph Smith Jr. (1805–1844) kommer in på scenen, något efter sekelskiftet mellan 1700 och 1800-tal, så tillhör endast drygt 7% av amerikanerna någon kyrka. 100 år tidigare var siffran 12%. Det är en brytningstid mellan upplysningssidéer, kall rationalism, ateism och en folketro, en gemensam magisk världsbild som förde tillsammans mormonkyrkans tidiga medlemmar. De trodde alla på "det andra seendet", att se i anden. Att se det som andra inte kunde se, andeväsen och skattväktare i de omkringliggande kullarna, etc. Eller för att uttrycka sig lite rått: Att se i fantasin. Personer som inte trodde så hade inte mycket till övers för deras olika syner, vilket inte minst läsande av samtida tidningsartiklar visar. Det är ganska roligt att läsa. Abner Cole var en hårdhudad ateist och journalist, med skarp penna. Jag gillar honom verkligen, har läst en hel del av det han har skrivit. Under 1830 och 1831 ironiserade han i Palmyra Reflector under pseudonymen Obediah Dogberry över olika omständigheter kring mormonkyrkans tidigaste historia.

Jag nämnde att detta var en brytningstid. Samtidigt som tron på "det andra seendet" och den magiska folktron kring detta var på tillbakagång så var faktiskt kyrksamheten på framfart. År 1700 hade 12% av amerikanerna tillhört någon kyrka. År 1800 var det nere i 7%. Men redan år 1820 hade det kommit upp igen, till 11%. Och år 1850 var det upp i hela 17%. I dag är det förstås långt mycket mer. Vi har lämnat upplysningstiden och rationellt tänkande bakom oss, nu är det "Intelligent Design" som gäller.

Joseph Smith var en uppmärksam ung man som sög i sig alla tidsströmmar i trakten, obildad som han var. Hans intellektuella nyfikenhet och fascination inför såväl magi, religion som vetenskap var lika stor som hans motvilja mot hederligt arbete. Mycket av hans försörjning kom från mer eller mindre bondfångeri i samband med skattletning. Han "såg" skatter genom "det andra seendet" som han beskrev för den som ville betala. Dessa skatter kunde flytta runt i jorden och vaktades av andeväsen och skattväktare, etc. Det var en hel ockult "vetenskap" och Joseph Smith Jr. var en av experterna, som inte hade särskilt svårt att hitta nya kunder bland bönder som också trodde på dessa skatter. Det är troligt att Smith faktiskt trodde att det han såg i fantasin så att säga var verkligt, i den andliga världen – varifrån man alltså försökte locka över skatterna till vår egen värld, och att han därför inte uppfattade sig själv som oärlig.

Det var långtifrån bara Joseph Smith som fantiserade om gömda skatter och om att indianerna i själva verket härstammade från Israel. Men samtidigt som det var hyfsat lönande att vara skattsökare, även om man naturligtvis aldrig hittade några skatter, eftersom de alltid hade flyttat på sig och så vidare, så var det dock olagligt. Joseph Smith fick därför en del trubbel med rättvisan, vilket det finns rättegångsprotokoll på. Hans vittnen bär vittne att han verkligen kan hitta skatter – de tror på honom. Och han vill ju inte förneka att han kan hitta skatter för då skulle de som betalt honom ju tycka att han lurat dem, så han säger att han visserligen har gjort det förut, men att han inte gör det längre, för han får så ont i ögonen av att titta på sin "titt-sten" i mörkret i sin hatt.

Han lyckades trassla sig ur det hela, men ville inte längre fortsätta med skattsökeriet. Då kom han på att han skulle påstå att han hade hittat en bok på guldplåtar som var skriven av utvandrare från Israel, i enlighet med allmän folketro om att indianerna kom från Israel, etc. Han tänkte sig att han kunde tjäna pengar på det hela. För att göra en lång historia kort så får han alla att tro att han har hittat guldplåtar, som han påstår att han flyttar runt för att ingen ska hitta dem – och andra skattletare vänder verkligen upp och ned på minst ett hem i sökandet efter de föregivna plåtarna. Han tar med hjälp av en skrivare, ett skynke och sin "titt-sten" och hatt fram ett manuskript. Detta manuskript är ett genialiskt sammanfattande svar på alla samtidens religiösa och politiska frågor, men flyttat till en annan tid och plats. Berättelsen spänner över 1000 år och börjar i Jerusalem och slutar i Amerika 400 år efter Kristus. Egentligen är Mormons bok väckelselitteratur, men i en helt annan miljö och så vidare, så att läsaren inte störs av det utan så det religiösa budskapet kan verka på sinnet och känslorna för att uppmuntra till omvändelse och att man ska komma till Kristus. Detta är källflödet av energi och värme i Mormons bok – något som både gamla medlemmar och omvända känner. Detta är kanske bokens största värde.

Iallafall så lyckades Smith övertyga en bonde – Martin Harris – att betala tryckningen, med motiveringen att Gud ville det, att det var en helig forntida skrift. Det hade först nog inte varit meningen att det skulle bli en så pass religiös bok som det nu faktiskt blev, men de första 116 sidorna av manuskriptet stals av bondens hustru, som vägrade lämna igen dem. De var tydligen inte lika religiösa som det som sedan resulterade. Smith var nämligen slipad. Han var slipad nog att komma upp med en "uppenbarelse" från Gud om att fiender till Gud skulle ändra i de stulna manuskriptsidorna och publicera dessa för att förleda människor, om han översatte dem på nytt från plåtarna, och att han därför istället

skulle översätta från "de mindre plåtarna", som "ägnades i synnerhet åt andliga ting och profeternas verksamhet och undervisning. Det fina med att hitta på från ren fantasi är att det bara är den egna fantasin och övertygande-förmågan som sätter gränsen för vad man kan få andra att tro. Och Joseph Smith var frikostigt begåvad i båda avseendena.

När Smith först skulle hitta guldplåtarna så berättade han först för bonden Martin Harris och för andra vänner att en ängel hade kommit till honom i en dröm och berättat var han skulle hämta plåtarna. Vännerna hade i sin tur spritt denna historia vidare när det närmade sig tryckning av boken, som kom att heta Mormons bok. Därför kunde man redan tisdagen den 11 augusti 1829 i tidningen Palmyra Freeman läsa en artikel som beskrev ängeln som "the spirit of the Almighty" som alltså skulle ha kommit till Joseph Smith Jr. i en dröm redan 1823. Artikeln trycktes även i andra tidningar. Notera att det är drömsynen av ängeln från 1823 som samtidens tidningarna ironiserar över. Inte något möte med den uppståndne Jesus Kristus och Gud, hans Fader. Något sådant känner de inte till, vilket annars hävdades från 1838 och framåt, då Smith skrev att han redan 1820 skulle ha haft "den första synen" där han skulle ha mött såväl Gud Fadern som Jesus Kristus. 1838 års version av "den första synen" återetablerade auktoritet som Joseph Smith Jr. höll på att förlora när tre av apostlarna inte längre trodde på Mormons bok och när alla av "de tre" mormonsboksvittnena, de som hade vittnat att de såg i anden eller med trons ögon – Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris, samt tre av de övriga åtta vittnena hade lämnat kyrkan, och med dem ungefär 15 % av samtliga kyrkans medlemmar. För att återetablera sin auktoritet införde därför Joseph Smith år 1838 i historien att han år 1820 skulle ha kallats av Gud genom Jesus Kristus själv, för att återställa evangeliets fullhet. Redan 1832 meddelade han en tidig variant av historien, där han fortfarande år 1820 skulle ha mött Jesus Kristus – men den här gången var inte Gud Fadern med. Det fanns däremot många andra som hade syner i skogen liknande den version av "den första synen" som mormonmissionärer alltsedan 1838 gärna presenterar till intresserade. På sidan 14 i D. Michael Quinns "Early Mormonism and the Magic World View" så kan vi läsa hur år 1816 Elias Smith i New Hampshire publicerade en redogörelse för hans egen syn på morgonen i skogen, där han såg Gud och Lammet. Detta är alltså **INTE** Joseph Smith Jr's "första syn". I Vermont fem år senare skriver Benjamin Putnam om hans egen upplevelse i hans fjortonde levnadsår, där han hade en syn då han mötte Jesus Kristus. En präst i Universalist-kyrkan publicerade sin syn om hur han innan han år 1822 lämnade England mötte Kristus i en drömsyn och fick i uppdrag av Kristus att tala om för hela mänskligheten att Kristus har kommit, etc. Denne präst undervisade från januari till mars 1825 i Palmyra, där den likaledes visionäre Joseph Smith Jr. då bodde. Mindre är två år innan denne Universalistiske visionär anlände så bar Palmyras tidning rubriken "Remarkable VISION and REVELATION, as seen and received by Asa Wild, of Amsterdam, (N.Y.)." Det finns fler av liknande redogörelser från denna tiden.

Tidig historia – Joseph Smith upptäckte hur stor makt han hade över andra. Maktmissbruk, sex, o s v.

Ursprungligen tänkte Smith sig att sälja manuskriptet till Mormons bok för att på så sätt tjäna pengar. Han sände några av sina lärljungar till Kanada, med en profetia att de skulle hitta en man som skulle köpa manuskriptet. Det gick om intet, och när de kom tillbaka skakade Smith bara av sig det hela med att somliga profetior är från Gud och

somliga är från Djävulen. Planen var inte från början att starta en kyrka, han profeterade till och med i Book of Commandments att hans eget enda uppdrag var att översätta Mormons bok. Nu förstörde lyckligtvis en mobb i Independence, Missouri, år 1833 tryckpressen innan så värst många hade tryckts, och senare lät Joseph Smith förstöra alla redan tryckta exemplar han kom över. Därför kunde han två år senare ge ut en reviderad version av profetiorna under titeln Doctrine and Covenants, det är Läran och Förbunden på svenska, där han nu istället hade fått i uppdrag att starta en kyrka. Visst var det några få människor som tog illa vid sig, och kanske även lämnade kyrkan, varje gång han vände något helt på ända. Men de flesta "fick till det" på något sätt i huvudet, och hängde med ändå.

Smith tycks ibland ha sett på sig själv med distans och självironi, men inte långa stunder. Människor trodde på honom, och det enklaste var väl att tro att det var Guds mening det som skedde. Att han gjorde Guds vilja. Joseph Smith Jr. var en godmodig man. Han älskade människor och han var älskad tillbaka. Många följde nog honom mer för den han var än för vad han predikade. Han hade livskraft. Han sprudlade av energi, av optimism, av framåtanda. Han kunde entusiasmera och motivera. Han var verkligen en mycket stor ledare. Och han bröt ny teologisk mark. För att citera en mormonsk filosof, Sterling McMurrin, från ett föredrag vid ett Sunstone symposium för mer än 10 år sedan: "Mormonismens största styrka är dess motstånd mot absolut teologi. Det Joseph Smith gjorde var att han bröt med allt detta. En annan styrka i mormonsk teologi är det eftertryck man ger till den fria viljan. Joseph Smith var en verklig revolutionär inom religionens område. Han accepterade inte etablerad religion. Det vore ett stort misstag att avvika alltför långt från Joseph Smiths position. Han producerade teologi som sade att vi är eviga tillsammans med Gud. En av de verkligt stora styrkorna med mormonismen är dess övergivande av tanken på arvssynd. En av de verkligt bra sakerna med mormonism är att den ger glädje till människor. Den ger en känsla av välbefinnande och glädje och en önskan att göra saker, och så vidare." (Filosofen Sterling McMurrin vid August 1993 SLC Sunstone Symposium, min egen översättning.)

Jag nämnde att människor "fick till det" i huvudet och hängde med ändå. Det är psykologi och inget annat. Om du ställs inför ett omöjligt val så ser de flesta människors hjärnor till att göra om det ena "omöjliga" till "möjligt". Oftast det som ger minst motstånd. Därför hänger de flesta med ändå, så länge det går ett steg i taget. Oavsett vartåt det barkar. Man behöver bara se på Nazi-Tyskland som gick steg för steg – människor, de flesta människor, går med på precis vad som helst om man tar det steg för steg.

Samma princip fungerar för att ge människor andliga upplevelser. Om en person bara MÅSTE få en andlig bekräftelse på något, om det är det enda acceptabla valet, då FIXAR de flesta människors hjärnor det. Smith upptäckte denna princip av erfarenhet och till sin förvåning. Han kunde ställa kvinnor inför valet att falla ned död av Guds dom eller gå isäng med honom, eftersom Gud hade befallt det. Han gav dem 24 timmar att gå i bön och få andlig bekräftelse. Nästan alltid fick kvinnorna mycket starka andliga manifestationer, som för dem bekräftade att detta var Guds vilja. Och vem vill gå emot Gud?

Det är inte annorlunda med oss män. De flesta får, om de ställs inför ett omöjligt val,

och det föreslås att man kommer att få ett vittnesbörd om att det ena omöjliga valet ändå är rätt, och man ges lagom kort tid – t ex 24 timmar – ett andligt vittnesbörd enligt beställning. Dock inte alla. Somliga väljer det andra omöjliga valet – att gå ifrån allt de satsat på. Att i det här fallet "lämna de heliga". Att lämna kyrkan. Trots att de tror att de då ska bli evigt fördömda. Som jag själv då. Men jag är väl tokig!

Joseph Smith lärde sig att han kunde förändra teologi enligt eget huvud. Och det kom han att göra. När tillfälle gavs producerade han nya heliga skrifter. Som Moses bok och Abrahams bok. Den förra var en "inspirerad" nedteckning av en sedan länge förlorad bok. Smart, går inte att kontrollera. Den senare påstods vara en översättning från Papyrus som Abraham själv skrivit. Det var dumt, för papyrusen finns kvar och är nu både översatt av fackmän och daterad. Datumet är 2000 år för ungt och texten är en standard Egyptisk begravningstext som inte har det minsta dyft att göra med Joseph Smiths fantasier om innehållet. Trots det håller flertalet mormoner av i dag fast vid tron, på något sätt är det sant iallafall, fantiserar de. Eftersom alternativet är oacceptabelt för dem. Speciellt mycket bildade personer tycks ha lättare för att tänka om så att det blir sant fast på ett annat sätt.

För att exemplifiera detta hoppar jag tillfälligt till nutid. Kyrkans siste egna historiker, Leonard J. Arrington, som var kyrkans historiker mellan 1972 och 1982, ansåg i kontrast mot kyrkans egna budskap att den mormonska historien är en myt som inte är bokstavligt sann utan mer att den uttrycker sanningar. Det kan vara detta som kyrkans nutida ledare är inne på när de uppmanar medlemmar till att man inte ska ha ett vittnesbörd om kyrkans historia, etc. På sidan 307 i "Faithful History", i Arringtons essä "Epilogue: Myth, Symbol, and Truth", skriver Arrington bl a "The Italians have a useful expression for this sort of thing: "Se non e vero, e ben trovato," which means, roughly, "Whether it is literally true or not, it is still true."” Denne historiker föll dock i onåd hos kyrkans ledare, som uppenbarligen önskade en mer bokstavstroende historiebereskrivning. Det sägs att medan alla tidigare av kyrkans egna historiker har sina porträtt hängande i kyrkans administrationsbyggnad, så finns inget sådant porträtt på Leonard J. Arrington. Ambitionen att vilja beskriva den faktiska verkligheten är inte önskvärd.

Därför blir att stå emot förnuft och sanning det slutgiltiga provet för aktiva i kyrkan.

Kyrkans ledare däremot har fullt upp med att få alla medlemmar att gå i fällan och tro att de är får och att herdarna vet bäst. Och de flesta kommer trots allt att bestå provet. Och gå i fällan. För så är vi människor funtade. De flesta av oss är nog lämlar iallafall. Jag har själv diskuterat kyrkan med troende professorer och medlemmar. Och de är värst. En jag pratade med kände förresten Leonard J. Arrington när Arrington levde, och även den kände Eugene England. Min bekant – Thomas F. Rogers – kände även Eugene England från det de gick i skolan. Eugene England brukade tydligen säga att "kyrkan är sannare än Evangeliet". Vilket väl måste tolkas som att myten kyrkan bygger på är inte faktamässigt sann och England visste detta mycket väl – liksom Arrington, och kan man förmoda, liksom Thomas F. Rogers, och många många många andra i mormonkyrkan, men det är sant ändå, på ett annat sätt. Det går inte att argumentera mot det. Somliga har en ytterst sofistikerad filosofisk tro. Medan andra har en oerhört enkel tro. Den som offentligt redogör för något annat än en väldigt bokstavstroende tro i dagens mormonkyrka kan räkna med trubbel. Och därmed avslutar jag avstickaren till nutid.

Polygamins uppkomst.

Månggifftet har orsakat mormonkyrkan mer svårighet än något annat. Det infördes för att teologiskt rättfärdiggöra att en man kunde leva med flera kvinnor. Joseph Smith Jr. (född 1805, död 1844 – mördad), mormonkyrkans grundare, kunde inte nöja sig med endast sin ungdoms hustru utan måste ha flera, många flera. Men samtidigt var det viktigt för honom att det hela var rättfärdigt, godkänt av Gud. Intelligent som han var så ändrade han det teologiska för att passa sina egna behov. Och intalade sig att hans framgångar bevisade att han gjorde Guds vilja. Men tanken på månggifte medförde redan från första början mycket stort motstånd från de puritaner bland vilka mormonismen föddes. Joseph Smith Jr. blev mer än en gång tvungen att offentligt mycket kraftfullt förkasta läror som han själv och andra i hemlighet redan tillämpade i praktiken, som hade föreslagits i mormonkyrkans egna publikationer under pseudonym, som säkert var han själv. Längre, med början för 169 år sedan, år 1836, utfördes månggiftena i hemlighet samtidigt som de förnekades offentligt. Att "ljuga för Herren" blev i praktiken en princip i mormonkyrkan. Och så senare, för 100 år sedan, var det dags igen att ljuga för Herren, då månggiftet officiellt upphörde. Hyckleriet blev institutionaliserat.

För 115 år sedan, år 1890, upphörde Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga officiellt med månggifte. Dock trodde mormonerna vid den här tiden att de eviga välsignelserna för en man stod i proportion till hur många hustrur och barn han hade, och att de män som bara hade en hustru skulle berövas även henne i himmelen och istället bli en tjänande ängel snarare än en gud. Därför fortsatte månggiftet i hemlighet bland delar av kyrkans högsta ledare och vänner i ytterligare mer än 14 år efter att det officiellt hade upphört. 1904 utfärdades ett andra manifest mot månggiftet, vari det dels förnekades att månggifte hade förekommit efter 1890 och där det dels hotades med uteslutning för dem som levde i månggifte. I november 1906 fick mormonkyrkans dåvarande ledare betala böter för att han levde tillsammans med sina flera fruar. Samma år gav mormonkyrkans dåvarande ledare i hemlighet en nära vän tillåtelse att genomföra en månggiftsceremoni, och ännu en ceremoni som utfördes 1907. Apostlarna undersökte denne man för eventuell uteslutning. Mannen frågade kyrkans president om lov att berätta detaljerna, att han hade fått kyrkans presidents tillstånd till detta. Det fick han. Han berättade.

Apostlarna vägrade tro på honom men ville inte förnärliga kyrkans president genom att fråga om det stämde. Istället frikände man helt mannen trots att han hade erkänt brottet mot kyrkans lag. Inte heller kyrkans president uteslöt sig själv på grund av olagligt samlevande med flera fruar. 1907 uteslöts de första medlemmarna av detta skäl, för 98 år sedan. Den ledare som utfärdade det första förbudet mot månggifte år 1890, Wilford Woodruff (född 1807, fjärde presidenten för kyrkan 1889, död 1898), sa i ett möte med mormonkyrkans högsta ledarskap och apostlarna i templet fyra år senare, 1894, att på grund av detta förbud – som kyrkan tvingats till mot sin vilja – så skulle män vara rättfärdiggjorda om de tog konkubiner genom heliga löften, även om detta skedde utan en officiell månggiftsceremoni, i syfte att uppresna rättfärdiga efterkommande. Olika ledare hanterade detta olika, och det förekom en del "titta åt andra hållet". Den vänstra handen visste inte vad den högra gjorde. Vissa medlemmar blev uteslutna, andra inte. Egentligen har teologin inte ändrats – de verser som stöder månggiften i boken Läran och Förbunden står kvar oförändrade. Allt som skett är att man säger att nu är det förbjudet.

I samma veva som fler och fler mormonledare började lyda den nya lagen att inte idka månggifte, och hyckleriet härvidlag inte längre tolererades, så delades kyrkan upp i stora kyrkan samt i mindre månggiftes-sekter. Detta sker fortfarande ibland, med grupper av Sista Dagars Heliga som studerar kyrkans egen historia lite närmare, och vill åter till fundamenten. Än i dag tror egentligen mormonerna på principen om månggifte, den bara inte tillämpas, den är för tillfället förbjuden. Det är i så fall nya medlemmar som inte är så insatta i detta – det pågår en historisk "white-wash" där t ex kyrkans studiematerial om de tidiga ledarna är skrivna på ett sätt som att månggifte inte tillämpades. Detta är en långsam process, men om 50 år så kanske månggiften kommer att vara helt bortglömt i mormonkyrkan, utan att det någonsin har behövt förkastas! (Jämför hur historien kontinuerligt skrivs om i den värld Eric Arthur Blair under signaturen George Orwell beskriver i sin "1984".) De sammanhang som just omnämnts om månggiftets historia är mycket dåligt känd bland kyrkans medlemmar, som är lärda att det inte alls förekom efter 1890, utom att de som före 1890 hade gift sig med flera hustrur även efter 1890, i strid med lagen försökte ta hand om sina familjer.

Det var bara männen som fick ha flera hustrur. Inte tvärtom. Männen skulle bli Gudar. Men guds-modern vill man inte höra talas om. Man får anta att kvinnans roll även i den Celistiala Härligheten är att betjäna Guden – mannen – genom att föda oändlig avkomma som kan befolka alla världar han skapar. De kvinnor som börjar fundera på vad det egentligen är för mål de arbetar mot inser ofta att de inte på villkors vis vill komma till den Celistiala Härligheten enligt mormon-läran. I templet får man, om man kommer så långt, veta att kvinnan är underordnad mannen. 1) Kvinnan kommer av mannens revben. 2) Hon ska vara en kamrat och hjälpare till mannen. 3) I 1984 års tempelceremoni förband sig kvinnan att lyda mannens lag såsom han löd Fadern (Gud). I 1990 års ceremoni ändrades detta så att kvinnan nu förbinder sig att lyda Herrens lag och att lyssna på sin makes råd så som han lyssnar på Fadern (Gud). (Eftersom dessa ceremonier är hemliga så går det inte att diskutera deras innehåll med mormoner, ceremonierna och de förbund som där ingås är alltför heliga för att diskuteras utanför templet eller kritiserars.) Kvinnor i kyrkan vet att de inte räknas så som en man räknas, varken av sig själva eller av männen: De har ju inte prästadömet så de kan inte komma på fråga för viktiga ämbeten utanför kvinnornas egen (av kyrkans högsta ledare numera toppstyrda) organisation Hjälpföreningen. Det är nog snarast så att kvinnor är mindre

fria i dag än för hundra år sedan i mormonkyrkan, månggiftet till trots! Men medlemmarna är inte själv medvetna om detta, man ser det inte. Jag såg det inte, som medlem. Det är omedvetet och kvinnor i mormonkyrkan känner sig därför ofta inte förtryckta.

Bortdrivna / kolonisation av västern.

Mormonkyrkan organiserades formellt i Fayette i nordöstra USA i april 1830, med endast sex medlemmar. Efter en mycket snabb tillväxt, och på grund av rädsla från omgivningens sida inför den snabbt växande politiska maktfaktor som mormonkyrkan utgjorde och delvis på grund av överdrivna rykten om denna makt och mormonernas växande militära kapacitet under Navoo-tiden, då kyrkan hade en egen milis – den största militära styrka utanför USA:s ordinarie armé, något som till och med oroad USA:s president, så utsattes kyrkan och medlemmarna för svår förföljelse i den civiliserade delen av USA och man fick i olika omgångar flytta allt längre västerut. Detta är en stor och mycket intressant del av den amerikanska nutidshistorien. Det hela slutade med att kyrkans medlemmar efter att Joseph Smith Jr. dödades i Illinois år 1844 under den mycket kapable Brigham Youngs ledarskap på ett mycket välorganiserat sätt helt lämnade civilisationen och utvandrade till den obebodda Saltsjödalen, därav Salt Lake City i Utah, där kyrkan nu har sitt högkvarter sedan 1847. Utan Brigham Young (född 1801, andra presidenten för kyrkan 1844, död 1877) så hade mormonkyrkan troligen i dag inte varit mer än en liten obetydlig sekt. Det var Brigham Young som genom att framgångsrikt transplantera nästan alla kyrkans medlemmar till en isolerad plats ibland bergen isolerade kyrkan från ca 1850 tills dess järnvägen kom till Utah år 1869. Utan denna isolation skulle mormonkyrkan inte kunnat utvecklas ifred från yttre inblandning så länge som ändå skedde. Det mer än något annat har gjort mormonsk kultur till något helt skilt från allt annat, trots över 100 år av mycken kommunikation och kontakt.

Isolation.

Genom isoleringen tvingades mormonerna bli helt självförsörjande med allt, men man hade gott om kunnigt yrkesfolk som faktiskt uträttade storverk. Man var mycket framgångsrika i att försörja sig i princip helt avskurna från resten av världen. Man provade också nya sociala experiment, såsom en form av kommunism, gemensamt ägande, och omtanke om de fattiga. Dessa kommunistiska experiment övergavs dock då det inte gick särskilt bra.

Genom isoleringen kunde mormonkyrkan utvecklas enligt sina egna förutsättningar och ostört från omvärlden. Så länge man inte satte sig upp emot ledarna så kunde det nog vara ett ganska bra liv för de flesta. För den som hade en ung vacker flickvän som en äldre mormonledare hade sina ögon på kunde det dock gå illa, om man inte backade undan och lät den äldre mannen få flickan. En ung man fick sin penis avhuggen av sin Biskop, som hängde upp lemman som en varning till andra. Den unge mannen blev tokig, Biskopen fick flickan, och mormonprofeten tyckte visserligen att Biskopen hade gått för hårt fram, men han vidtog ingen åtgärd mot biskopen.

Ett annat exempel är massakern år 1857 i Mountain Meadows, Utah, när ca 140 nybyggare mördades på order av mormonkyrkans lokala ledare. Det låg spänningar och misstänksamhet bakom – mormonerna var rädda för invasion från Förenta Staternas armé, och misstänkte alla främlingar för att vara spioner. Men läran om blodsförsoning som var välkänd för dåtidens mormoner i "Sion" underlättade säkert utförandet av denna massaker.

Trots allt växte kyrkan i form av medlemmarna sig stark i isolation så att när senare konfrontationen kom så överlevde mormonismen trots att Förenta Staterna försökte tillintetgöra den.

Konfrontation med USA/makten.

Det blev förstas konfrontation till sist. Järnvägen kom till Utah år 1869. Det kom lagar mot månggifte. Kyrkans ledare som alla levde i månggifte förföljdes av lagens tjänare, och satt periodvis i fängelse. Till sist beslagtas alla kyrkans tillgångar. Detta är en super-snabbspolning av en lång och komplex process, och faktiskt ett mycket klokt agerande från mormonernas sida i beaktande av att det för dem var en synd mot Gud att ge efter för maktens påtryckningar i strid med vad de uppriktigt såg som Guds uppenbarade vilja. Under denna tid skrev John Taylor – mormonkyrkans tredje president och den siste av den stora kyrkans presidenter som även dagens polygama mormonfundamentalister betraktar som en riktig profet – olika texter och betraktelser som i efterhand har samlats till verket "The Gospel Kingdom"; "Evangelie-riket". I detta skriver han ganska djupsinniga betraktelser över det amerikanska systemet och mormonkyrkans position i relation till detsamma. Han skriver en text om inneboende rättigheter. En om juridiska rättigheter. En om mormonernas politiska mission. En om Förenta Staternas konstitution. Han skriver att det är de sista dagars heligas uppdrag att upprätthålla korrekta principer, att Amerikas folk kommer att slita konstitutionen i småbitar. Han manar till en upplyst allmänhet. Jag själv tog mer än 100 år senare djupt intryck, och försökte med John Taylors olika ord som dragplåster att väcka andra sista dagars heliga till insikt om att nu sliter verkligen Amerika sin konstitution i småbitar och att nu är det verkligen de sista dagars heligas uppdrag att upprätthålla korrekta principer. Ni kan ju gissa hur det gick. Det är därför jag står här framför er i dag.

Uppsplitrning i med makten medlöpande stor kyrka och rebelliska utbrytargrupper trogna den polygama teologin som Joseph Smith ursprungligen skapade för att dölja sina snedesteg.

Man måste respektera John Taylor och andra som envist höll fast vid månggiften för att de var övertygade om att det var en gudomlig princip. Oavsett vad det kostade honom. Mormon-fundamentalist-sekterna av i dag citerar en uppenbarelse från John Taylor, som han dock aldrig kunde få godkänd i generalkonferens på grund av att han hade polisen efter sig och inte kunde delta, enligt vilken – vad jag förstår – månggifte aldrig får upphöra på jorden och enligt vilken han tydligen, om jag har uppfattat saken rätt då jag inte själv har läst profetian, kallade somliga personer att föra denna lag vidare. Jag är lite osäker på detaljerna här, men jag tror att det är så att detta är utgångspunkten för en alternativ profet-linje för mormon-fundamentalist-sekterna. Som alltså inte erkänner de profeter som i den stora kyrkan kom efter John Taylor.

Den stora mormonkyrkan har aldrig riktigt tagit avstånd från den teologi som ligger bakom polygamin. Man har endast sagt att man inte tillämpar polygami och att de som gör det blir uteslutna. Men man har aldrig bett om ursäkt. Inte heller har man ens erkänt att blodsförsoning utövades eller bett om ursäkt för det heller.

Förnekelse. Dyrkan av makt. Dyrkan av Auktoriteter. Ledarkult.

Mormonkyrkans lära utvecklades under en följd av år, vilket har resulterat i stora självmotsägelser i densamma. Men redan själva Mormons bok innehåller självmotsägelser. Såsom det att Mormons bok lär ut demokrati och religionsfrihet samtidigt som den hävdar att samma folk följde moselagen till punkt och pricka. Det är uppenbart att moselagen i sig uttryckligen förbjuder religionsfrihet. I både ord och handling omöjliggör moselagen alla demokratiska eller liberala principer som våra dagars demokratier grundar sig på. Religionsfrihet innebär numera fullständig frihet att anamma eller fördöma vilken gudsuppfattning som helst. Att ha dödsstraff för oliktankare är oförenligt med religionsfrihet. Att döda alla som tillber andra gudar (eller inga gudar) och sedan hävda sig ha religionsfrihet är i själva verket bara hycklande dubbelmoral. Icke desto mindre så gör Mormons bok anspråk på att ett flertal folk som efterlevde moselagen samtidigt som de gjorde anspråk på att ha religionsfrihet. (Ett flertal formuleringar i detta stycke är lånade från <http://mormon.lege.net/essaer/religionsfrihet/>)

Förutom interna motsägelser i Mormons bok så finns mycket större motsägelser mellan Mormons bok och senare läror. Mormons bok lär t ex ut att månggifte är fel medan Abrahams bok, som kom till mycket senare, och några av de sista delarna av Läran och Förbunden istället predikar "Celestialt Äktenskap", som ursprungligen var kod för månggifte. (Medlemmarna i kyrkan tror att det var Abraham själv som skrev Abrahams bok men detta är bevisligen inte fallet.)

För att skydda medlemmarna av mormonkyrkan från att behöva hantera alltför grova självmotsägelser så sker det en konstant och kontinuerlig omskrivning av historien, nästan jämförbar med hur historien kontinuerligt skrivs om i den värld Eric Arthur Blair under signaturen George Orwell beskriver i sin "1984". Så har man t ex skrivit om texter som i original nämnde "fruar", etc, så att den nu bara nämner en hustru, i kyrkans studiematerial om de tidiga ledarna. Detta är en pågående historisk "white-wash", en visserligen långsam process som passerar under radarn för flertalet medlemmar, men om 50 år så kanske månggiftet kommer att vara helt bortglömt i mormonkyrkan, utan att det någonsin har behövt förkastas!

Kyrkan har skurit bort delar av sina egna rötter – inte genom att erkänna att det var fel och att man har ändrat sig, utan genom förnekelse. Så använder man t ex inte längre lärorna i den så kallade "Journal of Discourses". Men även härvidlag är man motsägelsefull, för den dåvarande apostel som senare blev kyrkans ledare, och var det när jag själv blev medlem, Ezra Taft Benson (född 1899, trettonde presidenten för kyrkan 1985, död 1994) – citerade år 1980 i en text som kom att antas som ett budskap från första presidentskapet i mormonkyrkan ("Fourteen Fundamentals in Following the Prophets") följande ord av Brigham Young ur "Journal of Discourses": "I have never

yet preached a sermon and sent it out to the children of men, that they may not call Scripture.” D v s att han aldrig predikat något som inte var helig skrift. Han sa även, söndagen den 31 augusti 1873, också nedtecknat i Journal of Discourses, vol. 13, s. 161, att “I have never given counsel that is wrong.” D v s att han aldrig gett något råd som är fel.

Trots att mormonkyrkans lära innebär att en nuvarande profet övertrumfar en död profet, att man alltså inte behöver bry sig om vad en betydligt tidigare – i praktiken sedan länge förkastad profet – har sagt när en nutida säger annorlunda, så det att profeten genom att utfärda ett officiellt budskap från första presidentskapet citerar den forntida profeten lyfter ju faktiskt fram hans forntida budskap till nutid! Kyrkan är givetvis som så ofta motsägelsefull, för man tänker att läran aldrig har ändrats, att den är oföränderlig. Det är väl därför man gör sådana misstag som att citera en i praktiken förkastad profet, när denne säger att han aldrig predikat något som inte är helig skrift. Och genom att den nuvarande profeten säger det, så har han ju i princip sagt att allt den forntida profeten predikade är rätt – med månggifte, blodsförsoning och allt!

Forna tiders läror i mormonkyrkan förkastas dock av nutida ledare. Därför förkastas även Journal of Discourses. "Journal of Discourses" betraktas ej längre som nyttig för mormoner (med vissa motsägelser). Men den är väldigt nyttig för alla som vill lära känna mormonkyrkans motsägelsefulla historia.

Sanningen om just kyrkans grundare, Joseph Smith, Jr., visar sig vara att han var oerhört sexfixerad och ganska maktorienterad. Han ville till och med bli kung över hela Jorden. Kyrkan har lyckats omvandla bilden av Joseph Smith, Jr. till nån sorts mytisk sagofigur, och det är denna myt – från vilken alltså alla spår av bedrägeri, maktbegär samt finansiella och äktenskapliga överdrifter gradvis har utplånats – som i dag fungerar som den stora sammanbindande kraften i kyrkan.

I juni 1945 så spreds budskapet "när våra ledare har talat så är tänkandet gjort" ("When our leaders speak, the thinking has been done") som ett församlingslärarbudskap till alla medlemmar. En präst från Unitarian kyrkan frågade då kyrkans president George Albert Smith om detta, varpå kyrkans president i ett _PRIVAT_ svar meddelade denne präst att "inte så få medlemmar av kyrkan har blivit upprörda över detta, och generalauktoriteter har blivit generade" av detta budskap ("not a few members of the Church have been upset in their feelings, and General Authorities have been embarrassed"). "Att överhuvudtaget antyda att kyrkans medlemmar inte tänker själva är att grovt förvränga kyrkans sanna ideal," fortsatte profeten ("Even to imply that members of the Church are not to do their own thinking is grossly to misrepresent the true ideal of the Church"). MEN DENNA DEMENTI NÅDDE _EN_ ICKE-MORMON UTAN ATT MEDLEMMARNA AV KYRKAN NÅDDES AV NÅGON MOTSVARANDE DEMENTI. George Albert Smith var kyrkans president fram till 1951, sedan blev David O. McKay det. Inte heller då kom det någon dementi. Först när presidenten för de tolv, Joseph Fielding Smith, och näste i kö, Harold B. Lee, år 1954 försökte få teologen och filosofen Sterling McMurrin utesluten ur kyrkan på grund av McMurrins tro och åsikter kom det ett mycket tydligt uttalande från David O. McKay att alla människor har tankefrihet, yttrandefrihet, mötesfrihet och rätt att dyrka Gud enligt sitt samvetes bjudande, och att kyrkor och organisationer som berövar individer dessa inneboende rättigheter inte är i harmoni med

Gud eller med hans uppenbarade ord. Vilket stoppade uteslutningen av Sterling McMurrin och säkert många andra. David O. McKay gjorde mormonkyrkan väldigt mycket mänskligare än den annars skulle ha varit. Men det är i dag alltför länge sedan han verkade.

Det var en underbar apell för intellektuell frihet som David O. McKay gjorde. Synd bara att den inte kom 9 år tidigare. Joseph Fielding Smith och Harold B. Lee hade uppenbarligen svårt budskapet om att det är farligt att tänka. De blev senare båda presidenter för kyrkan, 1970–1972 respektive 1972–1973.

Sterling McMurrin tyckte för övrigt bra om såväl David O. McKay, Joseph Fielding Smith, Harold B. Lee och Spencer W. Kimball, medan han ansåg att Boyd K. Packer – den nuvarande presidenten för de tolv och i kö för att bli hela mormonkyrkans president – var en fullständig katastrof för kyrkan. Även Joseph Fielding Smith och Harold B. Lee oroade sig för problemet med de intellektuella respektive de utbildade i kyrkan, enligt Sterling McMurrin som citerar dem i samma intervju som ovanstående kommer från, på Sunstone Symposiumet i Salt Lake City i augusti 1993.

Samma år – 1993 – uteslöts många intellektuella medlemmar från kyrkan, som för att demonstrera att nu har verkliga tänkandet redan skett när ledarna har talat. Redan 1980 gav dåvarande senior-aposteln Ezra Taft Benson ett tal på BYU (26 februari 1980) som sedan i juni följande år under President Spencer W. Kimball accepterades som ett budskap från det Första Presidentskapet, "Fjorton fundament i att följa Profeten" ("Fourteen Fundamentals in Following the Prophet"). Detta budskap upprepar i princip doktrinen att när ledarna har talat så är tänkandet redan klart. Fast med många fler ord. Bl a får vi veta att profeten både kan tala och agera inom vilket ämne som helst utan att behöva någon som helst utbildning på området. Personligen vill jag nog t ex ha en mer kvalificerad kirurg och en mer kvalificerad kärnkraftstekniker, etc... Fast profeten är inte begränsad till människors förstånd, får vi veta. Mig lugnar det inte. :)

Tack vare D. Michael Quinns "The Mormon Hierarchy: Extensions of Power" Appendix 5, "Selected Chronology of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1848–1996", sidan 873, så vet vi att president Spencer W. Kimball var oroad över Bensons tal och ville "skydda kyrkan från att missförstås såsom drivande ultrakonservativ politik, eller – som i detta fall – drivande en okritisk 'följ ledaren' mentalitet." ("to protect the Church against being misunderstood as espousing ultraconservative politics, or — in this case — espousing an unthinking 'follow the leader' mentality.") Veckan efter fick senioraposteln förklara sig och sina motiv för alla de övriga generalauktoriteterna. Vad som än kom ut av det så är det ett faktum att budskapet året efter gick ut som Första Presidentskapets Budskap. Min personliga tolkning är att kyrkan för varje generation ledare blir alltmer konservativ och att eget tänkande tolereras allt mindre. Samt att Ezra Taft Benson vann denna maktkamp, inte minst tack vare Boyd K. Packer.

Dagens amerikanska mormoner är nästan allihopa höger-kristna, och stöder "sin president", President George W. Bush.

Under andra världskriget leddes kyrkan i Sverige, Tyskland och i många andra länder av lokala ledare då de amerikanska ledarna fick dra sig tillbaka. I Tyskland tog de tyska

"Heliga" entusiastiskt emot Nazismen över hela det Tredje Riket, överallt där det fanns församlingar av mormoner. Orsaken var att det finns många likheter mellan Nazismens och mormonkyrkans mål och världsbild, varav den viktigaste likheten nog är auktoritanismen. Det är kanske föga förvånande att mormoner i dag är så pass starkt representerade inom de amerikanska underrättelsetjänsterna CIA, FBI, med flera hemliga polisorganisationer, eller att det var en mormonsk domare som såsom tidigare assistent till den amerikanske justitieministern skrev det ökända tortyrmemot, med en juridisk motivering till varför tortyr och mord är OK och lagligt. Man kan anta att det hjälper att vara mormon med den övning man då kan få i dubbeltänkande a' la' George Orwells 1984, för att få ihop en sådan motivering, och efteråt fortsätta att vara stolt över sig själv, etc. Orsaken att mormoner – eller egentligen Sista Dagars Heliga – är så populära kan vara att de inte ifrågasätter, de följer bara order. Oavsett vad dessa order är. Det var så det gick till när Mountain Meadows massakern hände: Man lydde bara order. Män, kvinnor och barn mördades kallblodigt och utan att mormonkyrkan någonsin har bett om ursäkt. Mormonkyrkan kan nämligen aldrig göra fel, varför det vore ologiskt att be om ursäkt.... Det var 1857 i Mountain Meadows i Utah när ca 140 nybyggare mördades på order av Mormonkyrkans lokala ledare. Att läran om blodsförsoning var välkänd för dåtidens mormoner i "Sion" underlättade säkert utförandet av denna massaker.

De flesta människor tror på saker som inte är sanna, varför självmotsägelser i en lära kanske inte är så mycket att hänga upp sig på. Däremot har jag själv reagerat på att mormonkyrkan är väldigt anpasslig till tidsandan. Efter att jag lämnat kyrkan pga hyckleri och kyrkans bristande respekt för människors rättigheter så har jag insett att detta är tidsandan. Man tycker ju att kyrkan ska vara till för medlemmarna, men man inser till sist att medlemmarna istället i själva verket är till för kyrkans behov; organisationen har blivit ett självändamål.

När tidsandan för några årtionden var stor frihet för individen och individens utveckling (individens utveckling är det mormonkyrkan påstår sig främja), ja, då fanns även detta i ganska hög grad också i mormonkyrkan. Man hade en mycket god människa som "profet", David O. McKay – högt och högst berättigat älskad. Efter den tiden så har tidsandan kallnat. Respekten för människors rättigheter är inte särskilt stor längre. Så är det även i mormonkyrkan. Varken i samhället eller i kyrkan finns det längre så mycket öppen diskussion – i kyrkan har det väl aldrig riktigt funnits även om acceptansen för tänkare var större under McKays ledarskap. Som min vän signaturen "Stoferb" skriver i <http://mormon.lege.net/essaer/religionsfrihet/> : “Kort sagt, kyrkan gör anspråk på demokratiska principer men den fungerar i praktiken som en militärdiktatur. Utåt fördömer den maktmissbruk, men inuti låter den korruptionen frodas. Och anledningen är förstås att det enda som egentligen motverkar maktmissbruk är öppen diskussion, något som inte är tillåtet i Herrens rike på jorden.”

Som redan omnämnts tidigare så tog de tyska "Heliga" entusiastiskt emot Nazismen över hela det Tredje Riket. Och i dag är nästan alla mormoner helt med på USA:s olika krigsföretag. Mormoner ifrågasätter inte. Mormoner lyder. Det är inte sant att mormoner står upp som ett ljus för världen och visar den rätta vägen – man gör precis som världen, utom att man är ännu mer självrättfärdig vad gäller medlemmarnas "personliga värdighet". Medlemmar ska vara respektabla och uppmuntras att låta bli alkohol, tobak, kaffe, the, hår i ansiktet, tatueringar, piercings, filmer som är "R-rated" i

USA, publika ömhetsbetygelser, nakenhet, erotik, masturbation, djupa kyssar, sexuella smekningar, sex före äktenskapet, bristande respekt för eller ifrågasättande av auktoriteter, olikttänkande och upprörda känslor samtidigt som medlemmarna konstant uppmuntras att svälja kameler genom att tolerera elitism, rasism (i USA), att se ned på kvinnor, bristande intimitet, homofobi, främlingsskräck (i USA), moralisk överlägsenhet, renande genom uteslutande, institutionellt hemlighetsmakeri, teologiskt pedanteri, andliga övergrepp, diskriminering av andra socialgrupper, förakt för medborgerliga rättigheter och abdikerande av personlig omdömesförmåga och ansvar.

Det fanns en tid då mormoner såg mer till inre helighet och värdighet än till det yttre. Mer till inspiration än till image. En tid då mormonismen var en kraftfull social kraft som inte gick att ignorera. Men i dag är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga inte längre "de Heliga", utan den är alltmer ett dömande, puritanskt och auktoritärt storföretag. Kanske det åter är tidsandan, som i Nazi-Tyskland, då mormonerna där entusiastiskt blev Nazister? Jag hoppas det. Det finns motkrafter. Det har förekommit anti-krigs-demonstrationer i Salt Lake City där mormonkyrkan har sitt högkvarter och även anställda från mormonkyrkans huvudkontor har synts delta. Kanske en reaktion så saktat är på väg. Även tidsandan i USA håller på att vända om. I dag den 24 och i morgon den 25 september 2005 ska det vara en i USA mycket uppmärksam anti-krigs-manifestation i Washington, där även 250 soldatfamiljer till soldater i Irak ska delta. Anti-krigs-rörelsen har fått ett ansikte, Cindy Sheehan och Camp Casey. Än har jag inte helt förlorat hoppet om att många mormoner ska återta något av sin personlig omdömesförmåga och ansvar, men hoppet är vagt. Predikandet av lojalitet och lydnad till auktoritet är stark. Och har väl så varit sedan Joseph Smith insåg att han måste styra upp kyrkan eller förlora den.

Leif Erlingsson

Tullinge 24 september 2005

Några detaljer har editerats den 30 september 2005

Ytterligare ett ord borttaget den 4 oktober 2005

Leif Erlingsson är datakonsult, egen företagare i databranschen och i 15 år engagerad i Sista Dagens Heliga, som i början av år 2004 förlorade känslan av verklighetskontakt i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och därför lämnade den tillsammans med sin familj den 15 mars 2004. Kontakta Leif på leif@lege.com eller via forumet <http://mormon.lege.net/forum/> för att få svar på frågor eller för att få källor för uppgifter ovan. För referenser angående andliga övergrepp, se <http://mormonalliance.org/SiteMap.htm> (Mormon Alliance). (För mer om förnekelse, se även <http://exmormon.org/pattern/> - "dubbel-bindningen" i mormonismen!)

Hela ovanstående dokument och föredrag finns för nedladdning och utskrift på http://mormon.lege.net/mormonkyrkans_ideologiska_grundval.pdf . Ladda samtidigt gärna ned dokumentet http://mormon.lege.net/fakta_om_kyrkan.pdf , som ovanstående föredrag bygger på.